

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 3323/06
26.09.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Зоје Поповић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником суда Гораном Јосифовим, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА, против тужене Војне поште ББ, ради поништаја решења Уп-2 бр. 25-2 од 26.5.2006. године, у предмету признавања стажа осигурања са увећаним трајањем, у нејавној седници већа одржаној дана 26.9.2007. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем туженог одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења ВП АА, а којим је одбијен, као неоснован, његов захтев за признавање права на стаж осигурања са увећаним трајањем 12/14 месеци за период од 07.7.1976. до 16.7.1981. године и од 01.11.1984. до 29.10.1986. године.

Тужилац поднетом тужбом побија законитост оспореног решења туженог органа и у том смислу је навео да је у периоду за који тражи признавање права на стаж осигурања са увећаним трајањем био на школовању и да у вези са тим постоје пресуде Врховног војног суда којима је признавано право на стаж осигурања са увећаним трајањем. Предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган у одговору на тужбу остајући при разлозима из образложења оспореног решења предложио је да суд исту одбије.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница утврђених у управном поступку на основу чл. 38. ст. 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) и испитујући законитост оспореног решења на основу чл. 39. ст. 1. истог Закона, Врховни суд Србије је оценом навода тужбе, одговора на исту и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Правилно је поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио, као неосновану, жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења налазећи да је то решење донето без повреде правила поступка, као и да је засновано на правилно утврђеном чињеничном стању и правилној примени материјалног права. Ово с тога, што из списка предмета произилази да је тужилац захтевом тражио признавање права на стаж осигурања са увећаним трајањем за сваких 12 месеци - 14 месеци и то за период ближе означен у диспозитиву решења првостепеног органа, а за које време се налазио на школовању. Код оваквог чињеничног стања, а што се ни наводима тужбе не оспорава, по налажењу Врховног суда Србије тужени орган је основано оценио да се тужиоцу не може признати право на стаж осигурања са увећаним трајањем јер је одредбом члана 266. став 1. Закона о Војсци Југославије ("Службени лист СРЈ", бр. 43/94... 37/02 и "Службени лист СЦГ", бр. 7/05 и 44/05) изричито прописано да професионалном војнику који обавља дужност на нарочито тешким и за здравље штетним пословима и задацима, односно на пословима и задацима на којима после навршења одређених година живота не може успешно да обавља своју дужност односно делатност - стаж осигурања рачуна се са увећаним трајањем. Ово стога, имајући у виду цитирану одредбу наведеног закона и неспорну чињеницу да се тужилац у наведеном периоду налазио на школовању, а не на дужности, обзиром да је чланом 61. истог закона прописано да се професионални официр, односно професионални подофицир који се упућује на школовање које траје најмање једну школску годину разрешава од дужности које му се признаје као време проведено у војној служби, али не и са стажом са увећаним трајањем. Осим тога, из садржине цитиране одредбе члана 266. став 1. наведеног закона не може се закључити да професионални војник који се налази на школовању обавља дужност на нарочито тешким и за здравље штетним пословима и задацима, са ког разлога би му једино могао бити признат стаж осигурања са увећаним трајањем.

Цењени су и поменути наводи тужбе да је према досадашњој судској пракси Врховног војног суда лицима упућеним на школовање признаван стаж осигурања са увећаним трајањем 12/14 месеци, па је овај суд нашао да исти нису од утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења. Ово са разлога што судска пракса није извор права па с тога нема ни обавезујући карактер, јер суд у решавању спорова није везан израженим правним ставовима, без обзира што је Врховни војни суд професионалном војнику који је разрешен од дужности због упућивања на школовање признавао стаж осигурања са увећаним трајањем 12/14 месеци за једну годину.

Са изнетих разлога, налазећи да су неосновани наводи тужбе да је оспореним решењем повређен закон

Са неких разлога, наведених да су неосновани наводи тужбе да је спорним решењем повреден закон на штету тужиоца Врховни суд Србије је, на основу члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) решио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 26.9.2007. године, У. 3323/06

Записничар, Председник већа - судија

Горан Јосифов, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК